

نمایندگان کارگران و انجمن صاحبان صنایع تشکیل می شود.

۷- اخراج استادکاران یا مدیران بدون مذاکره در نهاد میانجی یا احیاناً اخراج قهرآمیز و خودسرانه آنان مجاز نیست.

۸- مسئله وضعیت کارمندان باید بی درنگ بررسی گردد.

منبع سند:

Richard Lorenz (Hg.), Die russische Revolution 1917 -
Der Aufstand der Arbeiter, Bauern und Soldaten: Eine
Dokumentation, München, 1981, S. 55-56

www.KetabFarsi.com

سند شماره ۲

ابلاغیه حکومت موقت درباره کمیته‌های کارگری در مؤسسات صنعتی

- ۱- کمیته‌های کارگری طبق مقررات نام برده شده در زیر، در هر نوع مؤسسه صنعتی خصوصی و دولتی (فابریک‌ها، مؤسسات استخراج سنگ معدن، کارخانه‌های معدن، حرفه‌های ساختمانی و نظایر آن) تشکیل می‌شوند.
- ۲- کمیته‌های کارگری می‌توانند هم در کل یک مؤسسه صنعتی و هم در کارگاه‌ها، بخش‌ها و شاخه‌های تولیدی و ... آن مؤسسه تشکیل گردند. کمیته‌های منفرد می‌توانند طبق مقررات قید شده در این دستورالعمل، در یک کمیته اصلی متشکل شوند.
- کمیته‌ها یا به پیشنهاد حداقل یک‌دهم کل کارگرانی که انتخاب اعضای کمیته به آن‌ها بستگی دارد و یا به پیشنهاد مدیریت مؤسسه تشکیل می‌شوند.
- ۳- کمیته از اعضای تشکیل می‌شود که از طرف کارگران مؤسسه، از جمله زنان و خردسالان، بر مبنای حق انتخابات همگانی، مساوی، مستقیم و مخفی انتخاب شده‌اند.
- ۴- برای معتبر بودن انتخابات، لازم است حداقل نیمی از کارگران کل مؤسسه یا کارگاه‌ها، بخش‌ها، شاخه تولیدی و نظایر آن، در انتخابات شرکت کنند.
- ۵- لیستی از اعضای کمیته برای اطلاع به مدیریت مؤسسه داده می‌شود.
- ۶- مدیریت تنها می‌تواند پس از تصمیم ارگان‌های میانجی، اعضای کمیته را اخراج کند. برکناری آن‌ها، پیش از تصمیم فوق، تنها می‌تواند با توافق کمیته صورت گیرد. اگر ارگان‌های میانجی دائمی وجود نداشته باشند، دادگاه حکمیت درباره مسئله تصمیم می‌گیرد.
- ۷- کمیته کارگری دستورالعملی برای ترکیب، مسئولیت‌ها و نظم کار کمیته

صادر می‌کند. در دستورالعمل این نکات در نظر گرفته می‌شود: الف- تعداد انتخاب‌کنندگان در هر بخش، کارگاه و نظایر آن یا در کل مؤسسه صنعتی ب- مقررات انتخابات برای کاندیداها و جانشینان آنان (روند، زمان و ساعت رأی‌گیری) ج- تعیین مدت نمایندگی منتخبین و جانشینان آنان د- مقررات برکناری انتخاب‌شدگان به صورت فردی یا جمعی، پیش از پایان مدت [مسئولیت] آنها ه- ترتیب انتخاب رئیس و سایر اعضای هیئت رئیسه کمیته و- مقررات روابط بین کمیته‌های منفرد با یکدیگر، در صورتی که چنین کمیته‌های منفردی وجود داشته باشند، و بین کمیته‌های منفرد و کمیته اصلی مؤسسه صنعتی ز- مقررات رابطه بین کمیته و نهاد اجرایی مؤسسه ح- شرایط و نظام مربوط به معافیت انتخاب‌شدگان از کار در زمانی که [در کمیته] انجام وظیفه می‌کنند. ط- حقوق و وظایف پایدهای منتخبین و مقررات دیگری که شرایط محلی اقتضاء می‌کند.

دستورالعمل تدوین شده توسط کمیته باید به وسیله مجمع عمومی کارگران تأیید شود. دستورالعمل پس از تأیید، در محل‌های سکونت کارگران نصب می‌شود.

تبصره: به هنگام انتخاب اولین کمیته کارگری، تعداد اعضای کمیته، ترتیب انتخابات و مدت مسئولیت آنان از طرف مجمع عمومی کارگران کل مؤسسه یا طبق نیاز کارگاه‌ها، معادن، حرفه، شاخه تولیدی و غیره تعیین می‌شود.

۸- ابلاغیه‌ها و دستورالعمل‌هایی که روابط بین کمیته و مدیریت مؤسسه را تنظیم می‌کنند - به خصوص روابط منظم بین کمیته و نهاد اجرایی، شروط و ترتیب معافیت منتخبین از کار برای مدت مسئولیت‌شان، محل و زمان انتخابات - قبلاً در نشست مشترک بین کمیته و نمایندگان مدیریت مؤسسه بحث و با توافق دوجانبه تعیین می‌شود.

۹- امور زیر در حوزه اختیارات کمیته‌های کارگری قرار دارند:
 الف- نمایندگی کارگران در برابر مدیریت مؤسسه در مسائلی که به روابط کارفرمایان و کارگران مربوط می‌شوند؛ نظیر دستمزد، زمان کار، تنظیم نظام داخلی و غیره ب- حل اختلافات کارگران مؤسسه با یکدیگر ج- نمایندگی کارگران در قبال ارگان‌های دولتی و مؤسسات اجتماعی د- کار فرهنگی و روشنگری در میان کارگران مؤسسه و اقدامات دیگری که مربوط به بالا بردن سطح زندگی کارگران می‌شود.

۱۰- کارگران حق دارند در موارد قید شده در ماده ۹ (بندهای الف و ب)، بدون آن که مجبور باشند قبلاً به کمیته رجوع کنند، شخصاً اقدام نمایند.

۱۱- کمیته در اطلاعیه‌هایی که در محل‌های سکونت کارگران نصب می‌شوند، به کارگران درباره نتایج انتخابات، فعالیت کمیته، مجامعی که تشکیل می‌شوند و غیره خبر می‌دهد.

۱۲- کمیته حق دارد مجامع کارگری را فراخواند. مدیریت مؤسسه موظف است مکان‌هایی برای مجامعی که توسط کمیته فراخوانده شده‌اند، در اختیار آن بگذارد.

۱۳- افرادی که جزو کارگران مؤسسه نیستند نیز می‌توانند با اجازه کمیته یا رئیس جلسه [در مجامع] حضور داشته باشند؛ افرادی نظیر نمایندگان اتحادیه، نمایندگان کمیته‌های کارگری و کارشناسان دیگر.

۱۴- مجامعی که توسط کمیته فراخوانده می‌شوند، قاعداً در خارج از ساعت کار برگزار می‌گردند.

۱۵- کارمندان مؤسسه صنعتی اجازه دارند یا کمیته‌های خود را طبق ابلاغیه حاضر تشکیل دهند و یا در صورتی که کارگران موافق باشند، در انتخابات کمیته‌های کارگری شرکت کنند.

۱۶- در تمام مسائل مورد اختلاف بین مدیریت مؤسسه و کارگران و کارمندان درباره کاربرد ابلاغیه حاضر، هر دو طرف می‌توانند به دادگاه‌های حکمیت رجوع کنند.

۱۷- مواد ۲۱۰-۲۰۲ مجموعه مقررات کار صنعتی (مجموعه قوانین، جلد ۲، بخش ۲، تاریخ انتشار: ۱۹۱۳) و تمام مقررات و ابلاغیه‌هایی که در چارچوب آن مواد تدوین شده‌اند، ملغی می‌گردند.

نخست‌وزیر: فورست لوفوف

وزیر تجارت و صنعت: ا. کونووالوف

منشی حکومت موقت: ولاد. نابوکوف

۲۳ آوریل ۱۹۱۷

منبع سند:

A. M. Pankratova, Fabrikräte in Russland - Der Kampf um die sozialistische Fabrik, Deutsche Erstausgabe : März 1976, S. 272-274

سند شماره ۳

قطعنامه اولین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد درباره مبارزه علیه ازهم‌گسیختگی

۱- ازهم‌گسیختگی کل زندگی اقتصادی در روسیه به حدی رسیده که وقوع فاجعه بی‌سابقه‌ای گریزناپذیر شده است؛ فاجعه‌ای که موجب تعطیل یک سلسله از مهم‌ترین صنایع می‌شود، کشاورزی را تخریب می‌کند، رفت و آمد قطارها را فلج می‌نماید و تأمین نان میلیون‌ها کارگر صنعتی در شهرها را غیرممکن می‌سازد. به علاوه هم‌اکنون فروپاشی شروع شده و یک سلسله از رشته‌های اقتصاد را فراگرفته است. مبارزه موفقیت‌آمیز علیه ازهم‌گسیختگی، فقط در صورتی ممکن است که ملت حداکثر نیروهایش را به کار برد و فوراً شماری از اقدامات انقلابی در کشور و هم‌چنین در فعالیت دولتی صورت گیرد.

۲- نجات از فاجعه نمی‌تواند از راه‌های بوروکراتیک یعنی از طریق ایجاد اداراتی که در آن‌ها سرمایه‌داران و مأمورین دولت اکثریت دارند، در شرایط استمرار سوداندوزی سرمایه‌داران و حفظ قدرت مطلق آنان بر تولید با تسلط آنان بر سرمایه مالی، صورت گیرد. این امر را بحران‌های جزئی در رشته‌های مختلف تولید که نشانه‌های آن بارها تجربه شده، به اثبات رسانده است.

۳- نجات کشور از فاجعه مستلزم این است که به اهالی کارگر و دهقان، کاملاً و بی‌قید و شرط، نه در حرف بلکه در عمل اعتماد شود؛ که ادارات رهبری کننده و دارای قدرت در کشور و در حکومت از این امر نهراسند که قسمت بزرگی از سود، درآمد و دارایی بزرگترین صاحبان و صاحبان بزرگ بانک‌ها، مؤسسات دارایی، تجاری و صنعتی سرمایه‌داری را به دستان ملت منتقل نمایند. اگر این اقدام واقعاً متحقق نشود، باید اقدامات و مداخله واقعاً انقلابی توده‌های کارگر و دهقان را

خواستار شد و انتظار داشت.

۴- تنها راه نجات از فاجعه اعمال کنترل کارگری واقعی بر تولید و توزیع محصولات است. چنین کنترلی مستلزم اینست که اولاً در همه ادارات مرکزی مسئول، در اتحادیه‌ها، در شوراهای نمایندگان کارگران و در مرکز کمیته‌های کارخانه، اکثریت [کارگری] یعنی حداقل دوسوم کلیه آراء، با شرکت اجباری کارفرمایانی که کنار نکشیده‌اند و هم‌چنین [شرکت اجباری] پرسنل علمی-فنی تأمین شود. ثانیاً چنین کنترلی مستلزم اینست که کمیته‌های کارخانه و همین‌طور اتحادیه‌ها، حق داشته باشند در کنترل هر مؤسسه‌ای شرکت کنند. برای این کنترل می‌بایستی کلیه دفاتر تجاری و بانکی مفتوح باشند و کسب کلیه اطلاعات تضمین شود.

۵- هم‌چنین کنترل کارگری باید بر همین مبنا بر کل عملیات مالی و بانکی گسترش یابد و امور مالی کاملاً در دسترس باشند.

۶- کنترل کارگری که در چند مورد درگیری، توسط سرمایه‌داران به رسمیت شناخته شده، باید بی‌درنگ به تنظیم کامل تولید و توزیع محصولات توسط کارگران منجر شود. این امر باید از طریق اقدامات کاملاً حساب شده، اما بدون تعلل صورت گیرد.

۷- لازم است در مقیاس گسترده در سطح منطقه - و بعداً در سطح کشور - مبادله ابزارهای کشاورزی، لباس، کفش و سایر تولیدات با نان و دیگر محصولات کشاورزی سازماندهی شود. این امر با توجه به فروریزی کامل تمام سیستم دارایی و پولی و غیرممکن بودن بازسازی آن در مدت جنگ، ضروری است. این موضوع در جهت تأمین مطلوب مایحتاج زندگی اهالی شهر و روستا است. جلب وسیع تعاونی‌های شهری و روستایی به شرکت در این امر واقعاً ضروری است.

۸- معمول داشتن کار موظف همگانی نیز تنها همراه با اجرای این اقدامات امکان‌پذیر و ضروری است. فقط از طریق اجرای [کار موظف همگانی] نیروی کار ملت می‌تواند بیشترین کاربرد اقتصادی را داشته باشد. این اقدام به نوبه خود مستلزم تأسیس میلپس کارگری است که در آن کارگران به طور رایگان و علاوه بر هشت ساعت کار روزانه، خدمت می‌کنند. این مقررات گذاری است به میلپس مردمی همگانی که حقوق اعضای آن - کارگران و کارمندان - باید توسط سرمایه‌داران پرداخته شود. تنها چنین میلپس کارگری و میلپس مردمی که از دل آن رشد می‌کند، می‌تواند و باید کار موظف همگانی را - نه به طور بوروکراتیک یا در جهت منافع سرمایه‌داران، بلکه برای نجات واقعی ملت از فاجعه - معمول دارد.

۹- یکی از مهمترین اقدامات برای نجات کشور از فاجعه باید اختصاص تعداد زیادی از کارگران به استخراج زغال و مواد خام و در حمل و نقل باشد. یکی از شروط ضروری برای رفع ازهم‌گسیختگی اقتصادی، خاتمه جنگ امپریالیستی کنونی است. اما هم‌اکنون لازم است که برای انتقال تدریجی نیروهای کار از تولید مهمات جنگی به تولید محصولات که برای بازسازی اقتصاد ضروری هستند، اقدام شود.

۱۰- اجرای نقشه‌مند و موفقیت‌آمیز همه این اقدامات فقط در صورت انتقال تمامی قدرت دولتی به دستان نمایندگان شوراهای کارگران، سربازان و دهقانان امکان‌پذیر است.

منبع سند:

Richard Lorenz (Hg.), Die russische Revolution 1917 – Der Aufstand der Arbeiter, Bauern und Soldaten: Eine Dokumentation, München, 1981, S. 68-70

روز شمار انقلاب

فوریه تا اکتبر ۱۹۱۷

- ۱۸ فوریه: اعتصاب کارگران کارخانه بوتیلوف
- ۲۳ فوریه: اعتصاب و تظاهرات کارگران زن (آغاز انقلاب فوریه)
- ۲۵ فوریه: اعتصاب عمومی کارگران
- ۲۷ فوریه: پیروزی انقلاب فوریه در پتروگراد - تشکیل شورای کارگران و سربازان پتروگراد - تشکیل کمیته اجرایی دوما - جنبش انقلابی به مسکو گسترش می یابد.
- ۲۸ فوریه: اعتصاب عمومی در مسکو - ایجاد شورای کارگران مسکو
- اواخر فوریه: کمیته های کارخانه به صورت خودجوش در پتروگراد تشکیل می شوند.
- ۲۸ فوریه - ۱ مارس: کارگران مسلح به صورت میلشای کارگری متشکل می شوند.

- ۲ مارس: خلع نیکلای دوم از سلطنت - تشکیل حکومت موقت - تشکیل مجلس ملی اوکرائین در کف
- ۵ مارس: تصمیم شورای پتروگراد مبنی بر قطع اعتصاب عمومی
- ۹ مارس: تصمیم حکومت موقت مبنی بر سرکوب نمودن جنبش ارضی در ایالت کازان
- ۱۰ مارس: توافق مابین شورای پتروگراد و انجمن صاحبان صنایع بر سر: الف - اجرای ۸ ساعت کار روزانه و ب - رسمیت یافتن کمیته‌های کارخانه در پتروگراد
- ۱۳ مارس: اولین گردهم‌آیی کمیته‌های کارخانه بزرگترین کارخانجات مهمات‌سازی
- ۱۵ مارس: اعتصابات در مسکو با خواست ۸ ساعت کار روزانه
- ۲۵ مارس: کنفرانس شوراهای منطقه صنعتی مرکزی در مسکو
- ۲۹ مارس: گشایش کنفرانس سراسری شوراهای روسیه - آغاز کنفرانس کمیته‌های کارخانه خارکوف
- ۲ آوریل: دومین کنفرانس کمیته‌های کارخانه صنعت مهمات‌سازی پتروگراد؛ کنفرانس اختیارات وسیعی را برای کمیته‌ها به تصویب رساند که عملاً دخالت کارگران در امور مدیریت کارخانه را باعث می‌شد.
- ۳ آوریل: بازگشت لنین و تنی چند از رهبران حزب بلشویک از مهاجرت به پتروگراد
- ۱۸ آوریل: راهپیمایی در سراسر روسیه به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر - یادداشت میلیوکوف (وزیر امور خارجه حکومت موقت) که در آن بر وفاداری حکومت به قراردادهای منعقد شده با متفقین تأکید شده بود.
- ۲۰ آوریل: راهپیمایی در پتروگراد در مخالفت با موضع

میلیوکوف

- ۲۱ آوریل: ادامه تظاهرات علیه میلیوکوف؛ تیراندازی در خیابان‌ها؛ ژنرال کورنیلوف (فرمانده کل قوای منطقه پتروگراد) تهدید به استفاده از توپخانه علیه تظاهرکنندگان می‌کند؛ شورای پتروگراد به مدت دو روز راهپیمایی‌ها و گردهم‌آیی‌ها را ممنوع اعلام می‌کند؛ گردهم‌آیی‌ها و راهپیمایی‌ها علیه میلیوکوف در مسکو
- ۲۲ آوریل: راهپیمایی گردان ذخیره پنجاه و پنجم علیه میلیوکوف در مسکو
- ۲۳ آوریل: دولت مواد قانونی درباره کمیته‌های کارخانه را اعلام می‌کند.
- ۲۴-۲۹ آوریل: کنفرانس کشوری بلشویک‌ها در پتروگراد
- ۲ مه: کناره گرفتن میلیوکوف از سمت وزیر خارجه
- ۴ مه: گشایش اولین کنگره نمایندگان دهقانان سراسر روسیه
- ۵ مه: تشکیل اولین حکومت موقت ائتلافی
- ۷-۱۲ مه: کنفرانس سراسری منشویک‌ها و سازمان‌های متحد حزب
- ۱۴ مه: فرمان وزیر جنگ جدید (کرنسکی) برای تدارک حمله
- ۲۷ مه: اولین کنفرانس میلشیای کارگران پتروگراد - انحلال یک‌سری گردان‌ها در جبهه به دلیل عدم موافقت آن‌ها با شرکت در تهاجم جنگی
- ۲۸ مه: کنگره نمایندگان دهقانان سراسر روسیه خاتمه می‌یابد.

- ۲۹ مه: دومین کنفرانس کمیته‌های کارخانه خارکوف
- ۳۰ مه: گشایش اولین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد؛ کنفرانس "کنترل کارگری" را به تصویب می‌رساند و اجرای آن را فقط در صورت انتقال قدرت به شوراهای امکان‌پذیر می‌داند - کرنسکی کنگره ارتش سراسر اوکرائین را ممنوع اعلام می‌کند.
- ۱ ژوئن: بخش کارگری شورای پتروگراد خواست نسخه فوری قدرت توسط شوراهای مطرح می‌کند
- ۳ ژوئن: گشایش اولین کنگره سراسری شوراهای روسیه در پتروگراد - دومین کنفرانس میلیشیای کارگری در پتروگراد آغاز می‌شود و در آن شورای هماهنگی میلیشیا تشکیل می‌گردد.
- ۵ ژوئن: تشکیل شورای مرکزی کمیته‌های کارخانه پتروگراد - پایان اولین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد
- ۹ ژوئن: مصوبه اولین کنگره شوراهای سراسر روسیه درباره ممنوعیت راهپیمایی‌های خیابانی به مدت ۲ روز - کمیته مرکزی حزب بلشویک راهپیمایی روز ۱۰ ژوئن را لغو می‌کند - گردهم‌آیی‌هایی در کارخانه‌ها و پادگان‌ها در ارتباط با ممنوعیت راهپیمایی‌ها صورت می‌گیرد
- ۱۶ ژوئن: کنفرانس کمیته‌های ۱۶۴ کارخانه نساجی منطقه صنعتی مرکزی مسکو - فرمان کرنسکی مبنی بر حمله نیروی زمینی و دریایی در جبهه‌ها
- ۱۸ ژوئن: راهپیمایی بزرگ در پتروگراد علیه حکومت موقت ائتلافی
- ۱۹ ژوئن: اعتصاب هشدار کارگران پوتیلوف

- ۲۱ ژوئن: گشایش سومین کنفرانس اتحادیه‌های کارگری روسیه - تشکیل شورای اقتصاد و کمیته اصلی اقتصاد توسط حکومت موقت
- ۲۴ ژوئن: پایان اولین کنگره شوراهای سراسر روسیه
- ۲۶ ژوئن: اعلامیه اسکوباف (وزیر کار) به کارگران؛ در این اعلامیه "اعمال خودسرانه" ممنوع می‌شوند.
- ۲۸ ژوئن: خاتمه اولین کنفرانس سراسری اتحادیه‌های روسیه - ارتش روسیه شکست سختی را متحمل می‌شود.
- ۳ ژوئیه: بحران حکومتی - کناره گرفتن وزرای کادت - جنبش خودجوش کارگران و سربازان با شعار "هسته قدرت به شوراهها!"; اعتصابات در کارخانه‌ها و درگیری‌های مسلحانه در خیابان‌ها؛ در سراسر شب کنفرانس‌های کارخانه‌ها، ارتش، احزاب و جمع‌های دیگر برگزار می‌شود.
- ۴ ژوئیه: اعتصابات در کارخانه‌ها و مؤسسات ادامه می‌یابند - ورود ملوانان کرونشتات به پتروگراد - گردهم‌آیی‌های وسیع کارگران مسلح و سربازان با شعارهای: "مرگ بر ده وزیر سرمایه‌دار" و "همه قدرت به شوراهها!"; حکومت موقت دانشجویان افسری و واحدهای قزاق را علیه تظاهرکنندگان گسیل می‌کند؛ به تظاهرکنندگان تیراندازی می‌شود.
- ۵ ژوئیه: سرکوب جنبش ژوئیه
- ۶ ژوئیه: نیروهای حکومت مقرر کمیته مرکزی بلشویک‌ها و قلعه پترپاول را اشغال می‌کنند - منصوبه حکومت درباره دستگیر نمودن لنین، زینوویف و کامنف - سرکوب میلشای کارگری و خلع سلاح کارگران
- ۸ ژوئیه: انتصاب کرنسکی به نخست‌وزیری

- ۱۲ ژوئیه: فرمان حکومت موقت درباره مقرر داشتن حکم اعدام در جبهه‌ها
- ۱۵ ژوئیه: ممنوعیت برگزاری میتینگ در جبهه - گشایش کنگره کارکنان راه آهن در مسکو
- ۱۸ ژوئیه: انتصاب ژنرال کورنیلوف به سمت فرمانده کل قوا توسط کرنسکی
- ۲۳ ژوئیه: گشایش کنفرانس کمیته‌های کارخانه شهر مسکو
- ۲۵ ژوئیه: قطعنامه شورای کارگران مسکو علیه مقرر داشتن مجازات اعدام
- ۲۸ ژوئیه: به وزیر کشور و وزیر جنگ اختیار داده می‌شود، کنگره‌ها و گردهم‌آیی‌ها را ممنوع کنند - قطعنامه کنفرانس کمیته‌های کارخانه مسکو درباره ضرورت انتقال تمام قدرت به شوراهای
- ۱ اوت: اعتصاب عمومی در هلسینگفوس
- ۲ اوت: گشایش دومین کنگره صنعت و تجارت در مسکو
- ۶-۷ اوت: جلسه مشترک دفتر مرکزی کمیته‌های کارخانه و دفتر مرکزی اتحادیه‌ها و نیز مسئولین اتحادیه‌های پتروگراد؛ در این گردهم‌آیی اقدامات سرکوب‌گرانه، محدودیت آزادی مطبوعات و بهتان به رهبران بلشویک‌ها محکوم می‌شود.
- ۷ اوت: مصوبه بخش کارگری شورای کارگران و سربازان پتروگراد علیه حکم اعدام در جبهه و دستگیری بلشویک‌ها - گشایش دومین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد؛ کنفرانس توجه خود را به ساختار و عملکرد کمیته‌ها معطوف و مقرر می‌نماید در همه کمیته‌های کارخانه ۱۰ کمیسیون کنترل (از جمله کمیسیون تکنیکی، مالی، فرهنگی و ...) ایجاد شود.

۷-۸ اوت:

اجتماع نمایندگان ۴۱ اتحادیه مسکو، شورای نمایندگان کارگران مسکو و احزاب سوسیالیست؛ در این اجتماع علیه کنفرانس مشاوره دولتی دعوت به یک اعتصاب می‌شود.

۱۲ اوت:

گشایش کنفرانس مشاوره دولتی در مسکو؛ اعتصاب کارگران مسکو علیه کنفرانس مشاوره دولتی؛ برگزاری میتینگ در کارخانجات و مؤسسات؛ اعتصابات یک‌روزه در کیف، کُستروما و شهرهای دیگر - پایان دومین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد؛ کمیته‌ها هدف "کنفرانس مشاوره دولتی" را "تلاش در جهت سازماندهی ضدانقلاب، فریب افکار عمومی و به حاشیه راندن مجلس مؤسسان" خواندند و آن را محکوم کردند. آن‌ها از کارگران خواستند علیه کنفرانس اعتراض نمایند.

۱۳ اوت:

مراسم استقبال طبقات دارا و ارتشیان عالی‌رتبه از ژنرال کورنیلوف در مسکو - گشایش اولین کنگره سراسری کارگران صنعت شکر در کیف؛ این کنگره خواستار واگذاری کلیه زمین‌ها به کمیته‌های دهقانی می‌شود.

۱۶ اوت:

آغاز اعتصابات کارگران صنعت چرم‌سازی مسکو؛ این اعتصابات مهم‌ترین و طولانی‌ترین اعتصابات در مسکو بودند و تا ماه اکتبر ادامه داشتند.

۱۸ اوت:

قطعنامه شورای کارگران و سربازان پتروگراد علیه مجازات اعدام

۲۷ اوت:

جلسه مشترک شورای مرکزی کمیته‌های کارخانه و شورای مرکزی اتحادیه‌های پتروگراد به منظور مقابله با نیروهای کورنیلوف؛ در جلسه تصمیم گرفته می‌شود، کمیته‌ای برای دفاع از پتروگراد در مقابل ضدانقلاب تشکیل و میلپس‌های کارگری

سازماندهی شود.

۲۸ اوت:

تشکیل "کمیته مبارزه مردمی با ضدانقلاب" توسط کمیته اجرایی شورای پتروگراد؛ این کمیته برای مبارزه علیه کودتای کورنیلوف ایجاد می‌شود. پذیرش رسمی تسلیح مجدد کارگران از سوی کمیته اجرایی شورای پتروگراد. قانونی شدن واحدهای عملاً موجود گاردهای سرخ. کارگران اکثر کارخانه‌ها و کارگاه‌های پتروگراد در مبارزه علیه نیروهای کورنیلوف شرکت می‌کنند. اسکوبلف برگزاری جلسات کمیته‌های کارخانه حین ساعات کار را ممنوع اعلام می‌کند.

۲۹-۲۸ اوت:

صف‌های طولانی کارگران در مناطق صنعتی برای نام‌نویسی در گاردهای سرخ

۳۰ اوت:

ژنرال کریموف که از سوی کورنیلوف به سمت فرماندهی کل نیروهای نظامی‌ای که به طرف پتروگراد در حال پیشروی بودند، منصوب شده بود، دستگیر می‌شود؛ کودتای کورنیلوف به شکست می‌انجامد. کرنسکی فرمانده کل قوا می‌شود.

۳۱ اوت:

شورای پتروگراد برای اولین بار از زمان تشکیلش، یک قطعنامه بلشویکی را تصویب می‌کند. ژنرال کریموف خودکشی می‌کند. کمیته‌های مبارزه با ضدانقلاب در یک سلسله از شهرها تشکیل می‌شوند. در کراسنویارسک قدرت به کمیته اجرایی شوراها منتقل می‌شود. در مینسک جلسه هیئت رئیسه اتحادیه‌ها سازماندهی واحدهای گارد سرخ را تصویب می‌کند.

۱ سپتامبر:

اعلام جمهوری روسیه توسط حکومت موقت. دستگیری ژنرال کورنیلوف. ستاد انقلابی تساریتسین حکم تسلیح کارگران را می‌دهد.

- ۲ سپتامبر: کمیته‌های کارخانه‌ها و کارگاه‌های مسکو از شورا می‌خواهند آنان را مسلح کند - سازماندهی گارد سرخ کرونشتات
- ۵ سپتامبر: مصوبه شورای کارگران مسکو در مورد سازماندهی گارد سرخ - تصویب قطعنامه بلشویکی درباره قدرت سیاسی در شورای مسکو
- ۱۰ سپتامبر: سومین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد؛ کنفرانس به نقشه‌های تشکلات کارفرمایان و سیاست وزارت کار علیه کمیته‌های کارخانه پرداخت؛ بخشنامه ۲۸ اوت اسکوبلف را محکوم و خواستار لغو آن شد.
- ۱۲ سپتامبر: در تاشکند قدرت به دست شوراهای می‌افتد.
- ۱۳ سپتامبر: جنبش ارضی در ایالت کیشنف
- ۱۲-۱۴ سپتامبر: لنین با ارسال دو نامه محرمانه به کمیته مرکزی حزب، بلشویک‌ها را به قیام مسلحانه دعوت می‌کند.
- ۱۴ سپتامبر: کشایش کنفرانس دموکراتیک کشوری؛ علیرغم نظر لنین بلشویک‌ها در کنفرانس شرکت می‌کنند.
- ۱۵ سپتامبر: ناآرامی‌های دهقانی در منطقه کیرسانوف از ایالت تامبوف
- ۱۹ سپتامبر: انتخاب کمیته اجرایی بلشویکی در شورای کارگران مسکو - ناآرامی‌های دهقانی در منطقه تاکان‌روگ
- ۲۱ سپتامبر: مصوبه کنفرانس دموکراتیک کشوری در مورد تشکیل پیش - پارلمان (شورای جمهوری) - اعتصاب عمومی در تاشکند؛ ورود قزاق‌ها به آنجا و اعلام وضعیت اضطراری - مصوبه شورای کارگران و سربازان ادسا درباره سازماندهی گارد

سرخ

۲۲ سپتامبر:

پایان کنفرانس دموکراتیک کشوری؛ این کنفرانس با صدور قطعنامه‌ای راه تشکیل حکومت ائتلافی دیگری با شرکت سرمایه‌داران و سوسیالیست‌ها را هموار نمود.

۲۳ سپتامبر:

اعلام اعتصاب سراسری کارکنان راه آهن

۲۵ سپتامبر:

تشکیل آخرین حکومت ائتلافی به ریاست کرنسکی و با شرکت صاحبان صنایع مسکو - انتخاب تروتسکی به سمت رئیس شورای کارگران و سربازان پتروگراد - جنبش دهقانی در ایالت ساراتوف

۲۷ سپتامبر:

اعتصاب در صنعت نفت باکو

۲۹ سپتامبر:

پیاده شدن نیروهای نظامی آلمان در ساحل بالتیک - جنبش دهقانی در ایالت ولنین

۲ اکتبر:

قطعنامه شورای پتروگراد درباره ضرورت انتقال قدرت به شوراهای و پیشنهاد فوری آتش‌بس در تمام جبهه‌ها

۵ اکتبر:

تصمیم حکومت موقت مبنی بر تغییر مکان پایتخت به مسکو و تخلیه پتروگراد و همچنین اعزام بخش عظیمی از پادگان پتروگراد به جبهه؛ اعتراض و بدبینی در میان سربازان و اهالی نسبت به تصمیم حکومت

۷ اکتبر:

افتتاح پیش - پارلمان (شورای جمهوری روسیه)؛ بلشویک‌ها بیانیه‌ای قرائت و سپس پیش - پارلمان را ترک می‌کنند - جنبش ارضی در ایالت ورونژ

۹ اکتبر:

مصوبه شورای پتروگراد درباره تشکیل "کمیته دفاع انقلابی" (کمیته نظامی انقلابی آینده)؛ این کمیته تدارکات قیام مسلحانه (انقلاب اکتبر) را

آماده می‌کند.

۱۰ اکتبر:

چهارمین کنفرانس کمیته‌های کارخانه پتروگراد؛ در این کنفرانس قبل از هرچیز فراخوان برای کنفرانس کمیته‌های کارخانه سراسر روسیه در دستور قرار داشت - در جلسه کمیته مرکزی بلشویک‌ها که در آن لنین شرکت داشت، قطعنامه‌ای در مورد تدارک قیام مسلحانه از سوی کمیته مرکزی حزب تصویب می‌شود.

۱۱ اکتبر:

کنگره شوراهای منطقه شمال در پتروگراد - شورای کارگران نیکلاو در ایالت ساراتوف زمین‌های مالکین بزرگ را مصادره می‌کند.

۱۲ اکتبر:

قطعنامه کنگره شوراهای منطقه شمال درباره ضرورت انتقال قدرت به شوراها

۱۷ اکتبر:

گشایش اولین کنفرانس کمیته‌های کارخانه سراسر روسیه؛ در کنفرانس ایده کنترل کارگری بیانگر کوشش کارگران جهت برقرار نمودن نظم دموکراتیک در عرصه تولید اعلام می‌گردد؛ نمایندگان کارگران خواستار کنترل کارگری در مقیاس سراسر کشور می‌شوند؛ نمایندگان انگیزه سازندگی، تولید و کار منظم تحت کنترل کارگران بر تولید را به مثابه بدیای برتر در مقابل انگیزه سودجویانه سرمایه‌داران برای تولید اعلام می‌کنند؛ کنفرانس وظایف کمیته‌های کارخانه، وظایف اتحادیه‌ها و رابطه این دو شکل را با هم مشخص می‌سازد و خواهان انتقال قدرت به شوراها می‌شود.

۱۸ اکتبر:

در کالوگا قزاق‌ها به شورای سربازان تیراندازی می‌کنند؛ شورا منحل و دستگیری‌ها آغاز می‌شود

۲۱ اکتبر:

"مجمع پادگان" تولد "کمیته نظامی انقلابی" را تبریک و پشتیبانی خود را از آن اعلام می‌کند.

۲۲ اکتبر:

پایان اولین کنفرانس کمیته‌های کارخانه سراسر روسیه - روز شورای پتروگراد؛ در این روز اجتماعات توده‌ای بزرگی در کارخانه‌ها و پادگان‌ها برگزار می‌شود - کمیته نظامی انقلابی به سرعت کمیسارهای خود را به جای کمیسارهای طرفدار حکومت به تمامی واحدهای پادگان و انبارهای اسلحه گسیل می‌کند.

۲۳ اکتبر:

کمیته اجرایی شورای کارگران مسکو آیین‌نامه شماره یک خود را تصویب می‌کند؛ این آیین‌نامه "استخدام و اخراج کارگران را فقط با اجازه شوراهای کارخانه" مجاز می‌داند. قصد حکومت کرنسکی برای سرکوب نیروهای انقلاب در آستانه برگزاری دومین کنگره شوراها افشاء می‌شود.

۲۴ اکتبر:

مصبوبه حکومت موقت مبنی بر محاکمه اعضای کمیته نظامی انقلابی - دسته‌ای از نظامیان طرفدار حکومت چاپ‌خانه ترویه که نشریه بلشویکی "رابوچی یوت" در آن به چاپ می‌رسید را تسخیر می‌کنند؛ کمیته نظامی انقلابی دستور آماده‌باش می‌دهد.

۲۵ اکتبر:

اشغال مراکز دولتی، ایستگاه‌های راه‌آهن و اداره مرکزی تلگراف توسط نیروهای انقلاب تحت رهبری کمیته نظامی انقلابی - تسخیر زندان قدیمی صایب‌ها توسط گارد سرخ و آزادی زندانیان - برگزاری دومین کنگره سراسری شوراهای روسیه در کاخ تاورید - فرار کرنسکی - اعلام سرنگونی حکومت موقت

۲۶ اکتبر:

تسخیر کاخ زمستانی (آخرین سنگر نیروهای حکومتی در پتروگراد)؛ دستگیری اعضای حکومت موقت - تسخیر قدرت در مسکو توسط کمیته نظامی انقلابی - کمیته‌های نظامی انقلابی در

سراسر روسیه قدرت محلی را به دست می گیرند.

۲۷ اکتبر:

انتخاب کمیته اجرایی مرکزی شوراهای سراسر روسیه با اکثریت بلشویکی - تأیید دولت بلشویکی توسط دومین کنگره شوراهای حکومت جدید ۱۵ عضو داشت و همگی بلشویک بودند.

Fabrikkomitees in der russischen Revolution

کتاب را از طریق آدرس زیر سفارش دهید!

Postfach 5311
30053 Hannover
Germany